

У нашој јавности делује веома утицајна и јасно политички и идеолошки профилисана групација новинара, публициста, невладиних парapolитичких активиста и “научних” делатника који су своје каријере изградили на критици дведесетих година са посебним и сталним освртом на погубну улогу српског национализма и експанзионизма у разбијању југословенске заједнице збратимљених народа и народности. Зато и није велико изненађење што они и данас веома агресивно и истрајно, и то након свих спроведених демократских промена, користе сваку прилику да изнова докажу да је у нашем друштву и даље доминантан дух злогласних дведесетих година.

Најновија прилика им се указала поводом додељивања ордена у склопу обележавања дана државности Републике Србије професорки Правног факултета Смиљи Аврамов. Наш познати карикатуриста Коракс се први огласио тако што је у својој „карикури“ сместио Смиљу Аврамов у друштво Адолфа Хитлера, Бенита Мусолинија, ђавола и сејача смрти. Ову неприличну и политиканством обележену „карикуру“ је одмах прокоментарисао дежурни детектор духа дведесетих Теофил Панчић, који је написао да је Коракс ипак претерао и при томе је поставио својеврстан „естетски постулат“ питајући се зар није у основи сваке сатире садржано претеривање. И то „креативно претеривање“ није занемаривање чињеница него њихово подвлачење.

Идеолошка харанга против Смиље Аврамов

Пише: Маринко М. Вучинић
субота, 21 фебруар 2015 20:10
